

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobce: V. L. N., narozený dne X
státní příslušnost X
doručovací adresa: X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 10. 2024 č. j. MV-70627-7/OAM-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí, jímž žalovaný uložil žalobci povinnost doplatit žalovanému náklady spojené s jeho zajištěním za účelem správního vyhoštění ve výši 38 291 Kč (pod bodem I.) podle § 123 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „ZPC“) a uhradit náklady správního řízení (pod bodem II.); (dále též souhrnně „náklady na zajištění“), popř. žalobce požadoval po soudu snížení uvedené částky.

2. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že dne 2. 5. 2024 Policie ČR, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, Odbor cizinecké policie, rozhodla o správním vyhoštění cizince (žalobce) pod č. j. KRPA-146398-12/ČJ-2024-000022-ZSV (dále jen „*rozhodnutí o správním vyhoštění*“) podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „ZPC“). Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 14. 5. 2024. Dne 2. 5. 2024 Policie ČR, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, Odbor cizinecké policie, rozhodla o zajištění cizince pod č. j. KRPA-146398-14/ČJ-2024-000022-ZSV (dále jen „*rozhodnutí o zajištění*“) podle § 124 odst. 1 písm. b) ZPC. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 2. 5. 2024. Doba zajištění byla stanovena na 90 dnů od okamžiku omezení osobní svobody. Dne 2. 5. 2024 byl cizinec umístěn do Zařízení pro zajištění cizinců Balková (dále jen „ZZC Balková“). Dne 25. 7. 2024 Policie ČR, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, Odbor cizinecké policie, rozhodla o prodloužení doby zajištění jmenovaného cizince o 90 dnů pod č. j. KRPA-146398-27/ČJ-2024-000022-ZSV (dále jen „*rozhodnutí o prodloužení zajištění*“) podle § 124 odst. 3 ZPC. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 25. 7. 2024. Cizinec byl z ZZC Balková dne 10. 10. 2024 propuštěn. Žalovaný k tomuto konstatoval, že ode dne 2. 5. 2024 do dne 10. 10. 2024, kdy byl cizinec v ZZC Balková, vznikly žalovanému náklady na jeho zajištění ve výši 18 032 Kč za stravu a ve výši 20 930 Kč za ubytování podle vyhlášky ministra vnitra č. 447/2005 Sb., kterou se stanoví výše nákladů na ubytování, stravování a přepravu po území České republiky cizince zajištěného za účelem správního vyhoštění (dále jen „*vyhláška č. 447/2005 Sb.*“), tj. za stravu ve výši 112 Kč za osobu a kalendářní den a za ubytování ve výši 130 Kč za osobu a kalendářní den. Z celkových nákladů na zajištění ve výši 38 962 Kč cizinec uhradil 671 Kč, je proto povinen je doplatit ve zbylé částce 38 291 Kč.
3. Proti bodu I. tohoto rozhodnutí brojí žalobce podanou žalobou.
4. Podanou žalobou žalobce brojí proti zajištění v ZZC Balková. Žalobce nejprve vysvětluje, že se dostavil dne 2. 5. 2024 na pracoviště žalovaného dobrovolně k řešení své pobytové situace, kdy nebyl držitelem platného cestovního dokladu. Poté, co byl zajištěn v ZZC Balková, souhlasil se svým dobrovolným návratem do Vietnamu, který měl být podle žalovaného realizován v řádu týdnů. Bylo požádáno o vystavení náhradního cestovního dokladu a žalovaný začal připravovat jeho dobrovolný návrat. Žalovaný opakovaně žalobci sděloval, že české úřady nemají od vietnamských úřadů žádnou odezvu. Zajištění bylo proto prodlouženo o dalších 90 dnů. Prostřednictvím příbuzných ve Vietnamu žalobce zjišťoval informace ohledně náhradního cestovního dokladu a bylo mu sděleno, že tento doklad mu byl již vydán a odeslán do ČR, přesto jej žalovaný neměl k dispozici. Žalobce požádal o propuštění dne 25. 9. 2024. Žalobce byl propuštěn dne 10. 10. 2024 s odůvodněním, že mu nebylo možné vydat náhradní cestovní doklad.
5. Žalobce namítá, že zajištěním byl krácen na svých právech. Na území České republiky má rodiče, přítelkyni a dceru, bývalou manželku a další dvě dcery, všichni vietnamské národnosti, tudíž má vazby k území ČR. Délka procesu neodpovídala podmínkám, které mu byly nabídnuty k dobrovolnému návratu. Nebylo zohledněno, že dobrovolně spolupracuje na svém návratu. Žalobce proto dovozuje, že neměl být zajištěn. Žalobu proti rozhodnutí o zajištění, ani o jeho prodloužení, nepodával v dobré víře, neboť byl informován žalovaným, že dobrovolný návrat bude brzy realizován a podání žaloby by to zkomplikovalo. Považuje však za nespravedlivé, aby mu poté, co se dobrovolně dostavil k řešení své situace, přihlásil se k dobrovolnému návratu, a po celou dobu spolupracoval, měl zaplatit náklady zajištění, které se minulo účinkem. Žalobce mohl zůstat s rodinou na

svobodě a výsledek by byl stejný. Takto byl téměř šest měsíců omezen na osobní svobodě proti své vůli, neměl možnost zajistit si příjmy a ani nemá, z čeho by požadovanou částku zaplatil.

6. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí jako nedůvodné. Konstatoval, že v souvislosti se zajištěním žalobce za účelem správního vyhoštění vznikly žalovanému náklady na zajištění podle § 123 odst. 3 ZPC v celkové výši 38 962 Kč, které je povinen žalobce doplatit ve výši 38 291 Kč, jelikož uhradil jen částku 671 Kč. Žalobce proti zajištění žalobu k soudu nepodal.
7. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, žalobce i žalovaný po řádném poučení soudem ve stanovené lhůtě svůj nesouhlas s takovým projednáním věci nevyjádřili, s takovým postupem souhlasili proto konkludentně (§ 51 s. ř. s.). Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Soud úvodem připomíná, že meritem soudního přezkumu je rozhodnutí, jímž žalovaný uložil žalobci povinnosti uhradit náklady na zajištění, které bylo realizované ode dne 2. 5. 2024 do dne 10. 10. 2024 podle rozhodnutí o zajištění. Uvedené strany nespoujají.
9. Žalobní argumentací žalobce brojí proti zajištění a jeho důvodům. Soud se proto zabýval nejprve otázkou, zda v tomto řízení se má zabývat přezkumem rozhodnutí o zajištění, na které je napadené rozhodnutí o povinnosti uhradit náklady na zajištění přímo navázané.
10. Podle § 75 odst. 2 s. ř. s. *soud přezkoumá v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí. Byl-li závazným podkladem přezkoumávaného rozhodnutí jiný úkon správního orgánu, přezkoumá soud k žalobní námitce také jeho zákonnost, není-li jím sám vázán a neumožňuje-li tento zákon žalobci napadnout takový úkon samostatnou žalobou ve správním soudnictví.*
11. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*
12. Podle § 172 odst. 4 ZPC *žaloba proti rozhodnutí o zajištění cizince nebo proti rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince nebo proti rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení musí být podána do 15 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu a podává se prostřednictvím policie nebo u příslušného soudu. V případě, že je žaloba podána prostřednictvím policie, policie předloží soudu žalobu, vyjádření k žalobě a správní spis do 5 pracovních dnů ode dne doručení žaloby. V případě, že je žaloba podána u příslušného soudu, vyžádá si soud správní spis. Policie předloží soudu vyjádření k žalobě a správní spis do 5 pracovních dnů. Zároveň policie své vyjádření k žalobě doručí cizinci.*
13. Soud konstatuje, že rozhodnutí o zajištění je samostatným úkonem správního orgánu, který splňuje definici rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s. ř. s. V jeho důsledku se měnila a rušila mnohá žalobcova práva a byly závazně určeny některé jeho povinnosti. Také § 172 odst. 4 ZPC upravuje výslovně způsob (a tedy i možnost) podání žaloby proti rozhodnutí o zajištění cizince. Žalobce byl tedy oprávněn napadnout rozhodnutí o zajištění samostatnou správní žalobou. Jak soud ověřil, o této možnosti byl žalobce v rozhodnutí policie o zajištění v rámci

poučení na str. 7 informován, a stejně i o tom, že tak lze učinit do 15 dnů od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím policie nebo přímo u krajského soudu, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí.

14. S ohledem na požadavek právní jistoty se v případě správních aktů uplatňuje zásada presumpce jejich správnosti, podle níž jsou tyto akty považovány za bezvadné, tedy mající právní účinky, dokud nejsou stanoveným postupem opraveny nebo zrušeny (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 5. 2004 sp. zn. 20 Cdo 1280/2003, či rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 26. 11. 1997 sp. zn. 2 Cdon 1393/97, nebo ze dne 17. 12. 1998 sp. zn. 3 Cdon 109/96).
15. Presumpce správnosti svědčí pouze pravomocným rozhodnutím (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2021 č. j. 7 As 420/201931, bod 15). Lze také doplnit, že se musí jednat skutečně o správní akt, nikoli o nicotný akt, tzv. paakt. K tomu soud konstatuje, že rozhodnutí o zajištění netrpí nicotností, rozhodnutí bylo vydáno správním orgánem, který k tomu měl pravomoc, a netrpí ani jinými závažnými vadami.
16. Pokud jde o zmíněnou právní moc rozhodnutí, jejím předpokladem je podle § 73 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“), oznámení rozhodnutí. Žalobce rozhodnutí o zajištění osobně převzal dne 2. 5. 2024 a podepsal, podle doložky nabylo právní moci téhož dne, tj. dne 2. 5. 2024. Tyto skutečnosti nejsou předmětem sporu. Žalobce tedy byl s obsahem rozhodnutí o zajištění obeznámen a mohl proti němu podat žalobu, což ale neučinil, a ani netvrdí, že by žalobu podal.
17. Soud shrnuje, že rozhodnutí o zajištění je pravomocným rozhodnutím, který žalobce mohl napadnout samostatnou žalobou ve správním soudnictví. Jelikož tak v zákonem stanovené lhůtě žalobce neučinil, je třeba tento správní akt pokládat za zákonný a správný.
18. Je třeba zdůraznit, že předmětnou žalobou žalobce brojí proti rozhodnutí o uložení povinnosti k úhradě nákladů na zajištění.
19. Soud v rámci přezkumu rozhodnutí tohoto druhu musí zkoumat zejména, zda rozhodnutí srozumitelně a dostatečným způsobem je odůvodněné, zda správní orgán měl k jeho vydání dostatek podkladů, dále se soud (je-li to namítáno) může zabývat například tím, zda správní orgán správně vypočítal výsledné částky, jejichž zaplacení adresátu rozhodnutí uložil. Námitky žalobce však de facto nesměřují proti napadenému rozhodnutí, ale výhradně proti vlastnímu zajištění žalobce. Jak již soud dovodil shora, rozhodnutí o zajištění, byť bylo podkladem pro napadené rozhodnutí, nemůže být předmětem nyní projednávaného soudního přezkumu. Žalobcovy námitky by bylo možné eventuálně chápat jako směřující proti zásahu správního orgánu, který jej umístil do zařízení pro zajištění cizinců. V takovém případě by však bylo nutné zvolit jiný žalobní typ, a sice žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s., kterou je však možné podat do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce o nezákonném zásahu dozvěděl, nejpozději však do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Žalobce byl podle žaloby a rovněž i podle napadeného rozhodnutí umístěn do ZZC Balková dne 2. 5. 2024, žalobu podal dne 24. 10. 2024 (prostřednictvím pošty). I kdyby soud nyní žalobce vyzval, aby zvážil změnu žalobního typu, musela by být taková žaloba pro opožděnost odmítnuta.
20. Z výše uvedených důvodů se soud nemůže zabývat námitkami, které souvisí se zajištěním žalobce.

21. Podle § 182 odst. 1 písm. c) ZPC *ministerstvo právním předpisem stanoví výši nákladů na ubytování, stravování a přepravu po území cizince zajištěného za účelem správního vyhoštění.*
22. Podle § 1 odst. 1 vyhlášky č. 447/2005 *náklady na stravu poskytnutou cizinci zajištěnému za účelem správního vyhoštění činí 112,- Kč na osobu za kalendářní den.*
23. Podle § 1 odst. 2 vyhlášky č. 447/2005 *náklady na ubytování poskytnuté cizinci zajištěnému za účelem správního vyhoštění činí 130,- Kč na osobu za kalendářní den.*
24. Pokud jde o výši nákladů na zajištění, jejichž náhrada byla žalobci napadeným rozhodnutím uložena, soud se ztotožňuje s žalovaným, že žalobce byl v období ode dne 2. 5. 2024 do dne 10. 10. 2024 prokazatelně zajištěn, což ostatně ani nesporně. Žalobci tudíž vznikla zákonná povinnost úhrady nákladů na zajištění, tj. na stravu a ubytování, jejichž výši žalobce rovněž nesporně, uhradit. Jelikož povinnost žalobci byla založena zákonem, soud neshledal důvod, aby zákonnou povinnost žalobci bez dalšího podkladu snížil.
25. Pro úplnost soud uvádí, že pokud žalobce tvrdí, že nedisponuje prostředky k úhradě, což ale nedoložil, má možnost žádat žalovaného např. o splátkový kalendář k úhradě zbylé dlužné částky.
26. Na základě shora uvedených úvah soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, soud proto výrokem II. tohoto rozsudku rozhodl, že nemá právo na náhradu nákladů řízení. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, který ale soudu nedoložil, že by mu vznikly náklady nad rámec jeho běžných činností. Soud proto pod výrokem III. rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. březen 2025

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu